

වැඩි බැර දැස ගැනා කතා
හිතොලායි හෝසව්

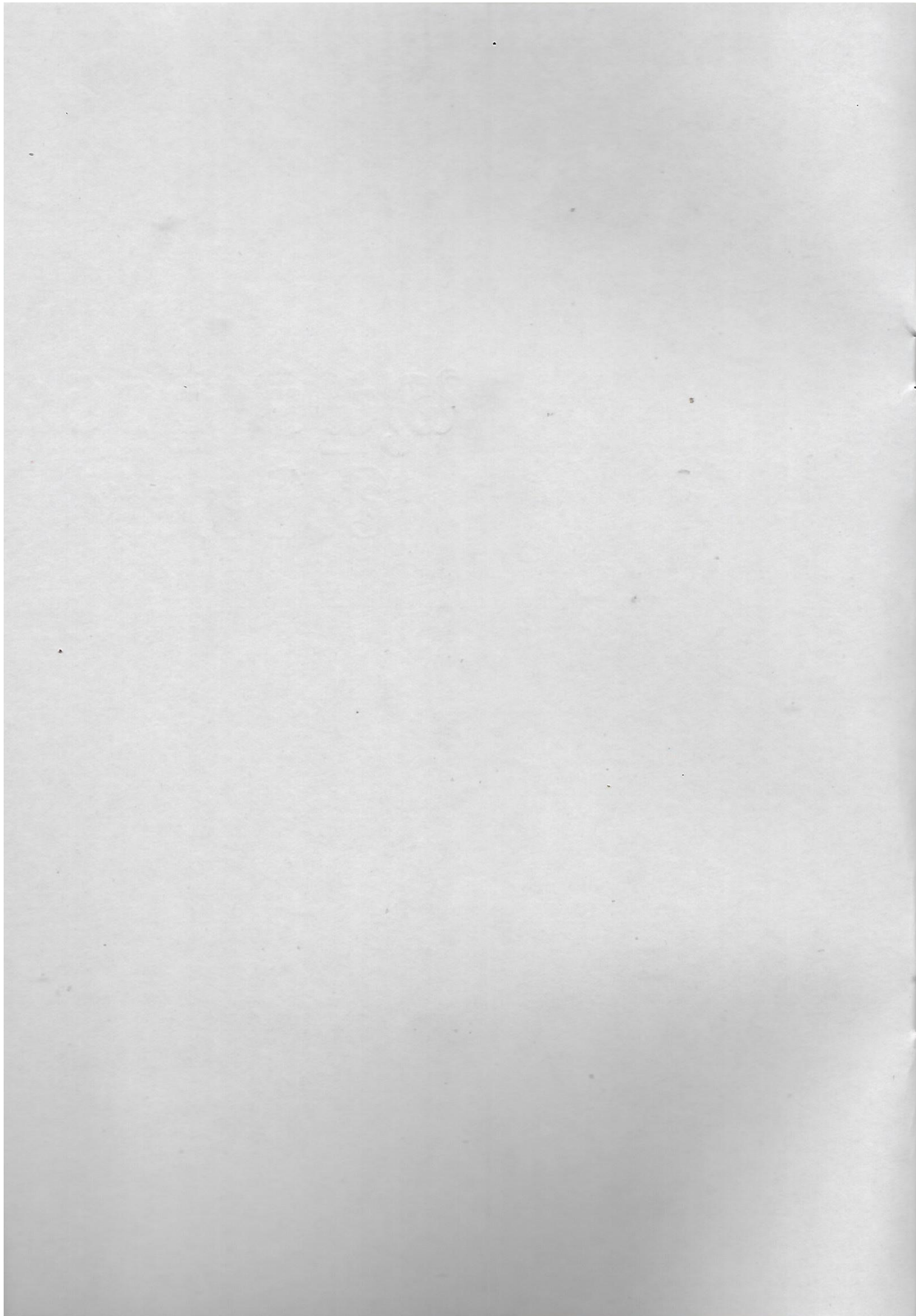
1

කුසුම් පුරයේ වාමහයෝ

සී/ස ප්‍රෝග්‍රෙසිව් පබ්ලිෂිං හවුස් (පුද්.) සමාගම

වැඩ බැර දැස ගැන කතා
හිතොලායි හෝසව් 1

කුසුම් පුරයේ වාමහයෝ

අනුවාදය - දැදිගම පී. රුදිරිග

චිත්‍ර - බර්ස් කලොමිත්

නව පරිගණක සකැසුම - මාලක ලලනකීව

නව මුද්‍රණය 2017

ප්‍රෝග්‍රෙසිව් පබ්ලිෂින් හවුස්

චූ කමත් එක රටක රටක වාසය කළෝය, වාමනයෝ. ඒගොල්ලන්ට වාමනයන් කියලා කියන්නේ ඒගොල්ල බොහොම කුරු මිනිසුන් නිසා. ඒ රටේ මිනිසුන්ගේ උස කැකිරි ගෙඩියක් තරම් කියලා කියන්න පුළුවනි. පුරය බොහොම ලස්සනයි. හැම ගෙයක් වටේටම මල් පාන්ති. සමන් පිච්ච මල්, සෙච්චන්දි, දූසමන්, ඩේසි නොයෙක් මල් වර්ග තිබුණා. පුරයේ මාවත්වල නම් පවා මල් වර්ග අනූව නම් කරලා. සෙච්චන්දි මහ මාවත, සමන් පටු මග, සේපාලිකා මග. පුරයේ නම කුසුම් පුරය. ගං ඉවුරක මේ පුරය පිහිටලා තිබුණා. වාමනයෝ මේ ගංගාවට කැකිරි ගඟ කියලා නම් කෙරුවා. මොකද දන්නවද, ගඟ දෙපැත්තෙ කැකිරි වැව්ල තිබුණු නිසා.

ගඟෙන් එහා කැලෑව. බිරියෝසා ගස්වල පට්ටාවලින් හඳුගත්තු ඔරුවලින් තමයි, මේ වාමනයෝ ගඟ තරණය කරලා කැලෑවට ගිහිල්ලා දන් වර්ග, පලු වර්ග, බිම්මල්, ඇට වර්ග එකතු කරන්නේ. දන් සහ පලු වර්ග එකතු කිරීම ලෙහෙසි නැහැ. කොට්ටන් ඇට හොයා ගැනීම බොහොම අමාරුයි. මේ වාමනයෝ බොහොම පුංචි මිනිසුන් නිසා ඒගොල්ලන්ට ලොකු පඳුරුවලට නැගලා අතු කියතෙන් කපන්න සිද්ද වුණා. බිම්මල් සහ හතු වර්ග පවා කියතෙන් කැපුවා. බිම්මලක් මුලින් කපලා, ඊට පස්සේ ඒවා කියතෙන් කැලිවලට කපලා තමයි ගෙදර ගෙනියන්නේ.

පිරිමි වාමනයේ දිග කලිසමි, කොට කලිසමි ඇඳලා හිටියා. ගැනු වාමනියේ ගවුමි ඇඳලා. ඒ ගවුමි ලස්සනයි, මල් වැටිලා. පිරිමි වාමනයේ කොණ්ඩ කොටට හිටින්න කපලා. ගැනු වාමනියේ කොණ්ඩා දිගට වචලා. ඒ ගොල්ලන්ගේ කොණ්ඩා ලස්සන මෝස්තර අනුව පිරලා, දිගට හිටින්න ගොතලා, ලස්සන රිබන්, පිත්ත පටි, කොණ්ඩවලට බැඳලා තිබුණා. වාමන පිරිමි ළමයින්, වාමන ගැනු ළමයින් සමග සමාගමි පවත්වන්නට ගියේ නැහැ. ඒ වගේම පුංචි ගැනු ළමයින් පිරිමි ළමයින් සමග කතා කිරීමට ඉදිරිපත් වුණේ නැහැ. ඒ ගොල්ලා ආඩම්බර වුණා, ගැනු ළමයින් නිසා. ඔන්න පිරිමි ළමයකුට දුර නියා දැක්කොත් ගැනු ළමයෙක් ඉක්මණට පාරේ අනෙක් පැත්තට පැන ගන්නවා. ගැනු ළමයින්ගේ හැසිරීම බොහොම නිවැරදියි. මොකද දන්නවද, පිරිමි ළමයෙක් ළගින් ගියොත් ඒ පිරිමි ළමයා ගැනු ළමයා අමනාප වන විදියට මොනවා හරි විහිළුවක් කරාවි, නැතිනම් තල්ලු කරාවි, ඒත් නැතිනම් එයාගෙ කෙස් වැටියෙන් අදිවි. පිරිමි කොල්ලෝ හරිම දුගකාරයෝ. සත්තකින් ම ඔක්කොම පිරිමි ළමයින් එක වගේ නරක නැහැ. නමුත් වේලාසනින් හොඳ කොල්ලා කවුද, නරක කොල්ලා කවුද යන්න දැන ගන්නේ කොහොමද? ඒගොල්ලන්ගේ නළුලේ එහෙම ලියලා නැහැ නොවැ. අන්න එහෙම ලියලා තිබුණා නම්, නරක කොල්ලෙක් එන විට විතරක් පාරේ අනික් පැත්තට පැනලා බේරෙන්න පුළුවනි. වාමන කොල්ලෝ, වාමන කෙල්ලන්ව බොරු මනස්ගාතකාරියන් හැටියට හැඳින්වුවා. වාමන කෙල්ලෝ, වාමන කොල්ලන්ව සණ්ඩු කරන පොර කටුවන් ලෙස හැඳින්වුවා.

මේ පොත කියවන ළමයින්ට කියන්න පුළුවනි, මේ පොතේ එන කුසුම් පුරයන්, වාමනයිනුත් හිතෙන් මවා ගත්තු ඒවා කියලා. හැබැ ජීවිතයේ මේ වාගේ වාමනයිත් නැතැයි කියලා. හැබැටම ජීවිතයේ වාමනයිත් ඉන්නවයි කියලා අපි කියන්නේ නැහැ. හැබැ ජීවිතය එකකි, අපේ කුසුම් පුරයේ ජීවිතය ඊට වඩා බොහෝ වෙනස්ය. අපේ මේ කුසුම් පුරයේ අපි කියන විදිහේ ළමයින් ඉන්නවා.

කුසුම් පුරේ සිනු මල් විදියේ වාමන කොල්ලෝ දහසය දෙනෙක් හිටියා. ඒ ගොල්ලන්ගේ ලොක්කා තමයි, දක්ස පාල. එයාට දක්සයා කියන නම දාලා තිබුණේ එයා බොහෝ දේවල් දැනගෙන හිටිය නිසා. එයා බොහොම ගොඩක් පොත් කියවලා තිබුණා. ඒ පොත් දක්ස පාලගේ මේසය, ඇඳ සහ පුටු උඩත්, ඒවා යටත් හැම තැනම තිබුණා. එයාගෙ කාමරයේ හැම තැනම පොත් දාලා තිබුණා. පොත් ගොඩක් කියවපු නිසා දක්ස පාල නුවණ ඇති ළමයෙක් වුණා. අනික් ළමයි එයාගෙ කතාවලට සවන් දෙන්න ආසයි. ඒ වගේ ම එයාට ආදරෙයි. එයා හැමදාම ඇන්දේ කළු පාට ඇඳුමක්. පොත් කියවන විට එයා ඇස් කණ්ණාඩි කුට්ටමක් දා ගන්නවා. එවිට එයාගෙ පෙනුම මහාවාරිය කෙනෙකුගේ පෙනුමට සමානයි.

ඒ ගෙදර පුංචි දොස්තර කෙනෙක් හිටියා. වාමන ළමයින් ලෙඩ වුණාම ඒ ගොල්ලන්ට බෙහෙත් දෙන්නේ පුංචි දොස්තර. එයා හැමදාම සුදු ලෝගුවක් ඇඳලා සුදු තොප්පියක් හිසෙහි පැළඳලා හිටියා. යන්නර වැඩ දන්න ඉස්කුරුප්පු බාස් උන්නැහේ සහ එයාගෙ අත් උදව් කාරයා වන මුර්ච්චියාත් පදිංචි වෙලා හිටියේ ඒ ගෙදර තමයි. මී පැණි දාසන් හිටියේ ඒ ගෙදරමයි. එයා බොහොම ආචාරශීලියි. එයා බොහොම කැමතියි මී පැණියි,

සෝඩා වතුරයි බීමට. ඒ ගෙදර තවත් පදිංචිකාරයෙක් තමයි, දඩයම් සේන. එයාට පුංචි බල්ලෙක් හිටියා. එයාගෙ නම බුල්කා. දඩයම් සේනට තුවක්කුවකුත් තියෙනවා. බෝතල පොරොප්ප දමලා වෙඩි තියන්න දඩයම් සේන ගජ හපනා. චිත්‍ර අඳින වර්ණ, සංගීත වාදක කුසල්, කඩිනම් රාළ, දොඩවන්නා, නිහඬයා, බොත්තමා, කලබලයා, ඒ වගේම 'අනේ-අපොයි' සහ බයනැත්තා කියන බැයන් දෙදෙනාත් පදිංචි වෙලා හිටියේ මේ ගෙදරමයි. ඒ වුණාට මේ ළමයින් අතුරෙන් ඉතාම ප්‍රසිද්ධ ළමයා තමයි වැඩ බැරි දාස. එයාට කිසිම වැඩක් හරියට කරන්න බැරි හන්දා තමයි, එයා ඒ නමින් ප්‍රසිද්ධ වුණේ.

වැඩ බැරි දාස නිල් පාට තොප්පියක් හිස පැළඳලා, කහ පාට කලිසමක් සහ රෝස පාට කමිසයක් ඇඳලා, කොළ පාට කර පටියක් බෙල්ල වටේට ඔතා ගන්නවා. එයා බොහොම කැමතියි තද පාටවලට. ගිරවකු වගේ ඇඳගෙන කුසුම් පුරේ හැමතැනම ගිහිල්ලා නොයෙක් කතා ගොතලා කියන්න උපන් පුතෙක් තමයි වැඩ බැරි දාස.

ඒ හැර එයා නිතර ගෙනු ලබන්නේව අමනාපයට පත් කලා. වැඩ බැරි දාසගේ රෝස පාට කමිසය දැකපු හැටියේ ම ගෙනු ලබන්නේ, හැරගන්නේ ඔය නිසයි. වැඩ බැරි දාසගේ මිතුරා නමයි ගුණේ. එයා පදිංචි වෙලා හිටියේ පිච්ච මල් වීදියේ. මේ දෙදෙනා පල් හැලි දොඩවන්ට ගජ හපන්නු. පැය ගණනක් වුණත් එක දිගටම කතා කරාවි. මේ දෙදෙනා දවසකට විසි පාරක් තරහ වෙලා විසි වරක් යාළු වෙනවා.

ඔන්න එක වැඩක් හින්දා වැඩ බැරි දාස ප්‍රසිද්ධ වුණා.

දවසක් දා වැඩ බැරි දාස නගරයේ ඇවිදලා, පිටියකට ඇවිත් තනි වුණා. අවට කිසිවෙක් නැහැ. කුරුමිණියෙක් ඉගිලිලා ඇවිත් වැඩ බැරි දාසගේ නිසට වේගයෙන් හැප්පුණා. වැඩ බැරි දාස තුන් කුන්දන් ගැහිලා බිම පෙරළුණා.

ඒ වෙලාවේ කුරුමිණියා රූං ගාලා ඉගිලිලා අනට ගිය නිසා, වැඩ බැරි දාස උඟව දැක්කේ නැහැ. එයා නැගිට වට පිට බැලුවා. කිසිවකු ජේන්න හිටියේ නැහැ.

“මට ගැහුවේ කවුද? සමහර විට උඩ ඉඳලා මෙනවා හරි වැටුණාද?” වැඩ බැරි දාස කල්පනා කළා.

උඩ බැලුවා. උඩත් කවුරුත් නැහැ. අහසේ හිරු විතරක් හොඳට බැබළෙනවා.

“එහෙනම් හිරුගෙන් තමයි, මගේ ඔළුවට මොනවා හරි වැටිලා තියෙන්නේ. හිරුගෙන් පුංචි කැල්ලක් මගේ ඔළුවට වැටිලා තියෙනවා.”

වැඩ බැරි දාස ගෙදර යන විට, එයාට විදුරු බටයව හමු වුණා.

විදුරු බටය ආකාශ වස්තු ගැන දන්නා කෙනෙක්. බෝතල කැලිවලින් දුරදක්න, අනුදක්න, කණ්ණාඩි හදන්න විදුරු බටේට පුළුවනි. අනු දක්නයෙන් බලන විට පුංචි දේ ලොකුවට ජේනවා. දිග බටයකට ඔය විදුරු කැල්ලක් සවි කරලා එයා අහසේ තියෙන තරු, හඳ දිනා බැලුවා. විදුරු බටය ආකාශ වස්තු විද්‍යාව ඉගෙන ගත්තේ ඔය ආකාරයටයි.

“විදුරු බටේ, මේ අහන්නකො මට වෙච්ච සිද්ධියක්. ඉරෙන් කැල්ලක් කැඩිලා මගේ ඔළුවට වැටුණා නෙව්” වැඩ බැරි දාස කිව්වා.

“ඔයාට මක් වෙලාද? ඉරෙන් කැල්ලක් කඩා වැටුණා නම් ඔයාව රොටියක් වගේ එහෙම පිටින්ම වජ්ජ වෙලා යාවි. ඉර මහ පොළොවට වඩා කීප වාරයක් විශාල බව ඔයා දන්නවද?” විදුරු බටේ කිව්වා.

“ඒක වෙන්න බැරි වැඩක්. මට පෙනෙන හැටියට ඉර පිගානකට වඩා ලොකු නැහැ”

“අපට එහෙම පෙනෙන්නේ ඉර අපට වඩා බොහොම අන තියෙන නිසා. ඉර මහා විශාල ගිනි බෝලයක්. මගේ දුරදක්න බටයෙන් මම දැකලා තියෙනවා. ඉරෙන් බොහොම පුංචි කැල්ලක් කඩා වැටුණාත් අඩුම වශයෙන් මේ අපේ නගරය එහෙම පිටින්ම විනාශ වේවි.”

“ඔය ඇත්තද? ඉර ඔය තරම් මහ විශාල බව මම දැනගෙන හිටියේ නැහැ. අපේ අනික් අය මේ ගැන දන්නේ නැති නිසා මම ඒ ගොල්ලන්ට ඉර ගැන කියන්නම්. කොහොම වුණත් ඔයා ආයෙමත් දුර දකින බටයෙන් ඉර දිනා බලන්න. සමහර විට ඉර මතු පිට කැල්ලක් කැඩිවිව හැටි දකින්න පුළුවන් වේවි,” වැඩ බැරි දාස විදුරු බට්ටි කියලා ගෙදර ගියා.

එයා ගෙදර යන ගමන් පාරේ යන එන අයට මේ ගැන කියන්න පටන් ගත්තා.

“ළමයින් ඔයගොල්ල දන්නවද, ඉර කොයි තරම් ලොකුද කියලා? අපේ මහ පොළොවටත් වැඩිය ලොකුයි. ඔන්න දැන් ඉරෙන් කැල්ලක් කැඩිලා අපේ කුසුම් පුරය දෙසට පාත් වෙන්නයි එන්නේ. අපි ඔක්කොම යට වෙලා මහා විනාශයක් වේවි. ඔන්න, ඔය ගොල්ලන්ට ඔන් නම් විදුරු බටයගෙන් අහන්න.”

හැම දෙනාම හිනා වුණා. හැම දෙනාම දන්නවා වැඩ බැරි දාස වාචාලයෙක් බව. ඒ වුණාට එයා ගෙදර යන ගමන් කෑ ගහන්න පටන් ගත්තා.

“ළමයිනි, පණ බේරාගනිල්ලා, කෑල්ලක් පාත් වෙනවා!”

“මොහ කෑල්ලක් ද?” ළමයි ඇහුවා.

“කෑල්ලක්! ඉරෙන්න කෑල්ලක් කැඩිලා අපේ කුසුම් පුරයට වැටෙන්න එනවා. පණ බේරාගනිල්ලා! ඉර කොච්චර ලොකුද? ඉර මේ මහ පොළොවටත් වැඩිය ලොකුයි!”

“ඔය කතාව හිතෙන් මවා ගන්නා හේද?”

“අපොයි නැහැ. මට ඔය ගැන කියුවේ විදුරු බටේ, එයා දුර දක්නයෙන් දැකලා තියෙනවා.”

ඔක්කොමල්ලා මහ පාරට දුවලා ගිනිල්ලා ඉර දිහා බලන්න පටන් ගත්තා. ඇස්වලින් කඳුළු ගලන තුරු ඉර දිහා බැලුවා. ඇස්වල අන්ධකාරයක් ඇති වුණාම ඉරෙන්න කෑල්ලක් අඩුයි වගේ පෙනෙන්නට වුණා. වැඩ බැරි දාස දිගටම කෑ ගහනවා.

“පුළුවන් අය පණ බේරාගනිල්ලා!”

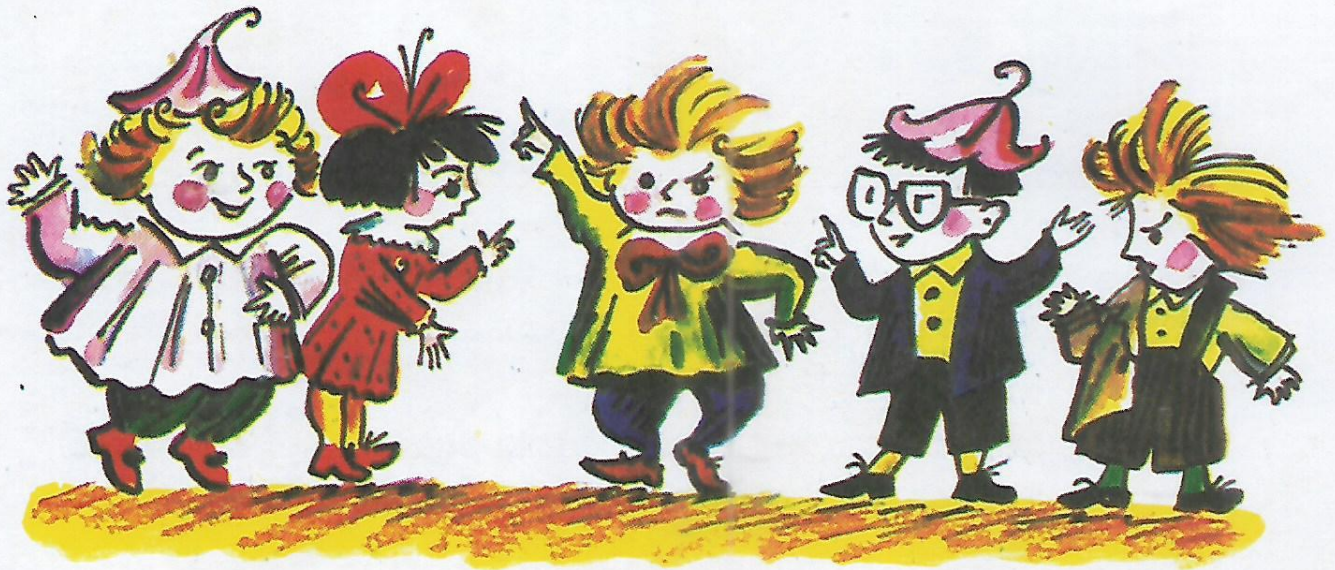
එක් එක්කෙනා ඒ ගොල්ලන්ට අයිති දේවල් ගත්තා. වර්ණා පාට පෙට්ටි, පින්සල් ගත්තා. කුසල් එයාගෙ සංගීත භාණ්ඩ -විණාව, බැලලයිකාව සහ තඹ නලාව ගත්තා. පුංචි දොස්තර ගමනට ගෙනියන බෙහෙත් පෙට්ටිය හොයන්න පටන් ගත්තා. ඒක කොහේදෝ දාලා. බොත්තමා රබර් සපන්තු කවරයි, කුඩෙයි අරගෙන දුවන්න පටන් ගත්තා. ඔන්න ඒ වෙලාවේ දී දුක්ස පාල කෑ ගහලා මෙහෙම කිව්වා.

“ළමයින්, සන්සුන් වෙයල්ලා! කිසිම භයානක දෙයක් වෙලා නැහැ. වැඩ බැරි දාස වාචාලයෙකු බව නුඹලා දන්නවා නේද? එයා මේවා සේරෝම හිතීන් මවා ගෙන.”

“මම හිතීන් මවා ගත්තද? එහෙනම් නුඹලා විදුරු බට්ටිගෙන් අහපල්ලා”

එවර ඔක්කෝමල්ලා විදුරු බට්ටියා හොයාගෙන ගිහිල්ල විස්තර විමසන්න වුණා. වැඩ බැරි දාස හිතීන් හිතලා කියාපු බව හෙළි වුණා. ඒ වර ඔක්කෝමල්ලා හිනා වෙලා, වැඩ බැරි දාසට විහිළි කරන්න පටන් ගත්තා.

“අපි ඔයාට රැවටුණු හන්දා අපිම පුදුම වෙනවා”

“මගේ කතාව හුඹලා විතරක් නොවෙයි, මම පවා විශ්වාස කළා. ඒ නිසා මාත් පුදුම වෙනවා” කියලා වැඩි බැරි දාස කිව්වා.

වැඩි බැරි දාස ඔය වගේ ඔල්මාදු කාරයෙක්.

වැඩ බැරි දාසගේ හපන්කම් ගැන තව දුරටත් ඔබ දැන ගැනීමට කැමති නම්, කුසුම් පුරයේ වැසියන් පිළිබඳ තොරතුරු ඔබට විවිධ කතා මගින් දැනගත හැකි ය. වැඩ බැරි දාස සංගීත කාරයෙක් වුණු හැටි, වැඩ බැරි දාස චිත්‍ර ශිල්පියෙක් වුණු හැටි.

සී/ස ප්‍රෝග්‍රෙසිව් පබ්ලිෂිං හවුස් (පුද්) සමාගම
91, ආචාර්ය ඇන්. ඇම්. පෙරේරා මාවත, කොළඹ 08

ISBN 978-955-1319-56-4

9 789551 319564

LKR 200/-